

NÁVRH

na vyslanie jednotky radiačnej, chemickej a biologickej ochrany ozbrojených síl Slovenskej republiky v rámci spoločných akcií týkajúcich sa Irackej republiky

1. Medzinárodnopolitické súvislosti návrhu

A. Vývoj situácie k irackej kríze - Úvod

Irak predstavuje dlhodobú hrozbu pre regionálnu a svetovú bezpečnosť i pre svojich vlastných občanov. Iracký režim v minulosti dvakrát napadol svojich susedov (Irán 1980-1988, Kuvajt 1990 - 1991) a dokonca neváhal použiť zbrane hromadného ničenia (ZHN) proti vlastným obyvateľom. Ani po porážke invázie do Kuvajtu (1990 - 1991) nezmenil iracký režim svoju politiku.

Medzinárodné spoločenstvo vyjadrilo vo viacerých rezolúciách svoju vôľu dosiahnuť odzbrojenie Iraku. Iracký režim nikdy hodnoverne nevyvrátil podozrenie, že nevyvíjal, nevyrábala a neskladoval ZHN a ich nosiče. Tento prístup vyvrcholil v auguste 1998, keď Irak prerušil spoluprácu s UNSCOM (Zvláštna komisia OSN), čo viedlo k odchodu inšpektorov OSN z krajiny. Až do jesene 2002 bola situácia v Iraku mimo medzinárodnej kontroly. V súčasnosti s inšpekčnými tímami OSN spolupracuje len pod nátlakom a využíva všetky metódy na zahmlenie skutočného stavu.

Podstatu irackého režimu dokladajú taktiež pravidelné správy Komisie OSN pre ľudské práva a reporty nezávislých organizácií, dokumentujúce svojvoľné popravy, brutálne formy mučenia a ďalšie porušovanie ľudských práv irackých občanov. Režim navyše sústavne zneužíva ťažkú humanitárnu situáciu vlastného obyvateľstva na obvinenie medzinárodného spoločenstva za jeho utrpenie.

Udalosti 11. septembra 2001 jasne demonštrovali globálny charakter nových hrozieb, medzi ktoré patrí aj šírenie ZHN. Teroristické útoky proti USA sú pre ostatné demokratické krajiny výstrahou a dokazujú, že v súčasnom globalizovanom svete nie je možné vyčkávať, kedy sa akt hrozby zmení na konkrétny útok. V tomto kontexte vyjadrilo medzinárodné spoločenstvo rezolúciou BR OSN č. 1441, prijatou 8. novembra 2002, odhodlanie dosiahnuť definitívne odzbrojenie Iraku, a tým odstrániť hrozbu pre medzinárodný mier a bezpečnosť. Jednomyseľne prijatá rezolúcia požaduje, aby Irak zverejnil programy vývoja a výroby ZHN a ich nosičov, v oblasti ZHN odzbrojil a splnil všetky záväzky z predchádzajúcich rezolúcií OSN. Doterajší priebeh inšpekcií, ktoré okrem iného objavili niekoľko prázdnych hlavíc, schopných prepravy chemických bojových látok a okolo 3000 strán písomností o jadrovom programe, nedáva záruky, že Irak mieni splniť záväzky rezolúcií a nebude predstavovať nebezpečenstvo pre svetové spoločenstvo. O hlaviciach, ani o dokumentoch sa Irak nezmienil v správe pre OSN zo 7. decembra 2002, čo UNMOVIC (následnícka komisia po UNSCOM, Monitorovacia, verifikačná a inšpekčná komisia OSN) označil za znepokojujúci fakt.

Vzhľadom na vyššie uvedené skúsenosti medzinárodného spoločenstva s irackým režimom je súčasné úsilie OSN vedené snahou primäť Irak k zásadnej zmene prístupu k otázke spolupráce na základe rezolúcií BR OSN.

Iracká otázka v Bezpečnostnej rade OSN od roku 1999.

Dňa 17. decembra 1999 bol rezolúciou 1284 (1999) UNSCOM nahradený UNMOVIC. Od 1. marca je vo vedení Komisie Dr. Hans Blix (Švédsko). Keďže v Iraku od roku 1998 nepôsobili zbrojní inšpektori, rástla neistota, či Irak nepracuje na nových zbrojných programoch. Po intenzívnom medzinárodnom tlaku, najmä zo strany USA, oznámil Irak 16. septembra 2002, že je ochotný umožniť inšpektorom návrat do krajiny po štyroch rokoch ich vynútenej absencie.

V piatok, 8. 11. 2002 Bezpečnostná rada OSN prijala rezolúciu č.1441 (2002). Za jej prijatie hlasovalo všetkých 15 členov BR OSN. Rezolúcia potvrdzuje predošlé rezolúcie BR OSN, predovšetkým 687 (1991), ktorá zaväzuje Irak k zničeniu a zákazu ďalšieho vyvíjania zbraní hromadného ničenia.

Stanovila, že Irak stále zásadne porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z rezolúcií BR OSN. Hovorí, že Irak má poslednú šancu, aby sa podriadil a odzbrojil. Rezolúcia v plnej miere uznáva suverenitu Iraku. Stanovila časový termín, do uplynutia ktorého má Irak poskytnúť presnú a kompletnú evidenciu o všetkých svojich programoch na vývoj a výrobu zbraní hromadného ničenia.

Kľúčovým momentom rezolúcie bolo udelenie silného mandátu zbrojným inšpektorom. Irak im musí poskytnúť okamžitý, neobmedzený, bezpodmienečný a bezvýhradný prístup do všetkých miest a priestorov, ktoré si želajú vidieť, vrátane stavenísk a priestorov, ktoré patria prezidentovi. Rovnako im dáva právo na rozhovor s akoukoľvek úradnou osobou.

V prípade neplnenia podmienok rezolúcia BR OSN č. 1441 (2002) stanovuje, že zbrojní inšpektori majú okamžite informovať BR OSN o akýchkoľvek prekážkach, ktoré im boli zo strany Iraku kladené, ako aj o jeho zlyhaní podrobiť sa svojim povinnostiam v odzbrojovacom procese, vrátane povinností, ktoré ukladá táto rezolúcia. Rezolúcia varuje pred vážnymi následkami, ktoré bude mať pre Irak ďalšie porušovanie jeho povinností.

Dňa 27. novembra 2002 došlo fyzicky k obnove inšpekcii v Iraku. Dňa 19. decembra 2002 došlo k prvému a 9. januára druhému hodnoteniu irackej zbrojnej deklarácie v Bezpečnostnej rade OSN, ktorú Irak predložil v súlade s rezolúciou 1441 (2002). Výsledkom oboch hodnotení je, že Bagdadom predložený materiál vykazuje nedostatky a neposkytuje kompletne informácie.

Príklady nezrovnalostí a toho, čo Irak nedeclaroval:

- minimálne 216 kg živého média postačujúceho na výrobu 26 tisíc litrov antraxu, čo je trikrát viac, než Irak priznal,
- 1200 litrov botulotoxínu,
- nákup uránu zo zahraničia,
- testy nosičov dlhšieho doletu než 150 km,
- neurčitý počet rakiet, ktoré by zodpovedali deklarovanému množstvu vyrobeného paliva pre rakety,
- stovky ton prekursorov, substancie, ktorú možno použiť k výrobe chemických látok,
- neprítomnosť adekvátnej deklarácie 30 tisíc prázdnych nábojov, ktoré mohli byť naplnené chemickými látkami,

- nedostatok v deklarácii nervovo-paralytického plynu VX
- nepresvedčivé dôkazy o zničení 550 hlavíc naplnených horčičným plynom (yperit),
- nepresvedčivé dôkazy o zničení 400 biologických bômb odpaľovaných vo vzduchu,
- popiera dôkazy o testovaní bezpilotných lietadiel Mig-21 schopných rozprašovania biologických látok,
- nepriznal v minulosti deklarovanú schopnosť transportu biologických látok,
- vlastníctvo mobilných biologických a chemických zariadení deklaruje ako potravinárske testovacie a chladiace zariadenia.

V súlade s podmienkami rezolúcie BR OSN č. 1441 sa dňa 27. 1. 2003 uskutočnilo zasadnutie Bezpečnostnej rady OSN. Zbrojní inšpektori na ňom hodnotili stav inšpekcií UNMOVIC a MAAE za dva mesiace od ich obnovenia a úroveň spolupráce Iraku. Dr. Hans Blix, šéf UNMOVIC (chemické, biologické a iné zbrane) a Dr. Mohamed El-Baradei, generálny riaditeľ MAAE (jadrové zbrane) informovali Radu o priebehu a výsledkoch inšpekcií počas uplynulých dvoch mesiacov. Inšpekcie začali oficiálne 27. 11. 2002.

Šéf inšpekčných tímov H. Blix informoval Radu, že Irak doteraz umožnil prístup inšpektorom na všetky miesta. Otváranie dverí však nie je dostatočnou spoluprácou. Podstatou inšpekcií je dokázať, že Irak nevyvíja a nevlastní zbrane hromadného ničenia. Po tejto stránke Irak musí aktívnejšie spolupracovať. Dvanásťtisícstranová zbrojná deklarácia, ktorú Irak predložil minulý mesiac, naďalej necháva veľa otázok otvorených. Spomenul nejasnosti okolo vykazanej produkcie nervového plynu VX, nedávny objav 122 mm chemických raketových hlavíc, objav 3000 strán dokumentov v domove irackého vedca po tom, ako Irak povedal, že už nemá viac dokumentácie. Irak nebudí dojem, že to s odzbrojením myslí vážne.

MAAE doteraz nenašla nijakú priamu evidenciu, že Irak obnovil svoj jadrový program, ktorý eliminoval v roku 1990. Podľa vyjadrenia El-Baradeia bude agentúra schopná, ak nedôjde k výnimočnej udalosti, o niekoľko mesiacov poskytnúť vierohodnú záruku, že Irak nevyvíja jadrové zbrane. Podmienkou je však aktívny prístup Iraku.

Generálny tajomník OSN K. Annan povedal, že inšpektorom musí byť poskytnutý čas na ich prácu. Zároveň vyzval Irak na aktívnu spoluprácu. Vyjadril nádej, že Irak bude plniť všetky nevyhnutné podmienky a odzbrojí mierovou cestou. Vyzval ostatných, aby sa nevzdávali nádeje na mier.

Inšpekcie potvrdili, že Irak vlastnil veľké množstvo zbraní hromadného ničenia. Je dokázanou skutočnosťou, že sa ich neštili použiť. Experti OSN v roku 1986 potvrdili, že Irak v rozpore so Ženevskou konvenciou použil vo vojne proti Iránu chemické zbrane. Vie sa, že Irak od roku 1983 používal yperit (tzv. horčičný plyn) a od roku 1985 nervový plyn tabun. Čelil tak útokom slabo vycvičených iránskych dobrovoľníkov. V roku 1988 obrátil Irak chemické zbrane proti irackým Kurdom na severe krajiny. 16. marca 1988 Irak zhodil bomby s yperitom, tabunom a sarinom (nervový plyn) na kurdske mesto Halabdža. Počet civilných obetí sa odhaduje na 3200 až 6000. Mnohí z tých, čo prežili, trpia dlhodobými zdravotnými problémami. Irak použil

chemické zbrane aj počas ofenzívy „Anfal“ - v priebehu sedemmesačnej kampane využívajúcej taktiku „spálenej krajiny“ zahynulo, alebo zmizlo 50 až 100-tisíc kurdských dedičanov, stovky osád boli zrovnané so zemou.

Keď inšpektori museli z Iraku v roku 1998 odísť, konštatovali, že nemôžu s istotou prehlásiť, že Irak zničil všetky zakázané zbrane hromadného ničenia. Súčasná deklarácia Iraku o jeho zbrojných programoch bola označená za neúplnú a nepresnú. Irak tvrdí opak. Spolupráca Iraku bola označená za otvorenú, avšak neaktívnu.

Zo skúseností členských krajín OSN so spoluprácou s Irakom od roku 1991, keď sa musel Irak po neúspešnej invázii do Kuvajtu podrobiť podmienkam prímeria, až do roku 1998, kedy úplne znemožnil ďalšie zbrojné inšpekcie, vyplýva, že Irak má históriu používania zbraní hromadného ničenia, nedodržiavania dohôd a nepodriadenia sa platným rezolúciám Bezpečnostnej rady predstavujúcim medzinárodné právo. Irak predstavuje z tohto hľadiska nebezpečenstvo pre medzinárodný mier a bezpečnosť

B. Postoj Slovenskej republiky

SR si plne uvedomuje riziko a nebezpečenstvo, ktoré predstavuje režim v Iraku pod vedením S. Hussajna. Jeho správanie ako nevypočítateľného najvyššieho predstaviteľa Iraku v kombinácii so sústavným porušovaním rezolúcií BR OSN predstavuje bezpečnostné ohrozenie nielen pre príľahlý región, ale i pre celé medzinárodné spoločenstvo.

SR sa od samotného počiatku krízy v Iraku stotožňovala s postojom medzinárodného spoločenstva na odstránenie irackej hrozby, ktorá je reálna. SR tak konala uvedomujúc si, že ani bezpečnosť nášho štátu nie je možné v čase globalizácie a nárastu technológií podporujúcich šírenie zbraní hromadného ničenia oddeliť od bezpečnosti ostatného sveta. Zahraničná bezpečnostná politika SR vychádza z toho, že SR chce byť aktívnym účastníkom posilňovania stability vo svete, v prípade potreby aj účasťou na akciách smerujúcich k presadeniu alebo udržaniu mieru v krízových oblastiach.

SR sa v Bezpečnostnej stratégii SR, schválenej v NR SR v marci 2001, zaviazala prispievať k aktivitám, ktoré sa týkajú prevencie, zabránenia ilegálneho obchodu s jadrovým materiálom a celkového obmedzenia hrozby použitia zbraní hromadného ničenia.

SR podporuje všetky mierové politické a diplomatické spôsoby na odvrátenie bezpečnostných hrozieb. Nie je však možné vždy na tieto hrozby, ktoré sú reálne a týkajú sa aj SR, adekvátne a presvedčivo odpovedať iba diplomatickými prostriedkami a zabrániť tak možnej katastrofe podobnej tej, ktorá sa stala 11. septembra 2001 v USA.

Preto medzinárodné spoločenstvo musí zvažovať použitie i ďalších prostriedkov, ktoré by viedli k efektívnemu odvráteniu krízy. Jeden z takýchto variantov uvažuje o možnom využití vojenskej sily medzinárodnej koalície, ktorej úlohou by bolo vynútiť si plnenie príslušných rezolúcií BR OSN Irakom. Slovenská republika aj v súvislosti s Irakom dáva prednosť riešeniu mierovou cestou, je však na Iraku, ako využije poslednú šancu ponúkanú BR OSN.

SR je pripravená, v rámci mandátu stanoveného BR OSN, podporiť použitie všetkých dostupných nevyhnutných prostriedkov, aj vojenských, na vynútenie plnenia rezolúcie č. 1441, ako aj všetkých predchádzajúcich rezolúcií týkajúcich sa odzbrojenia Iraku. Rezolúcia BR OSN

č. 1441 obsahuje podmienky, ktoré je Irak požiadaný splniť a stanovuje aj podmienky, kedy môže Irak čeliť použitiu sily v zmysle kapitoly VII Charty OSN. O tom, či bol mandát OSN na použitie aj vojenských prostriedkov na vynútenie plnenia rezolúcií týkajúcich sa odzbrojenia Iraku naplnený, rozhodne na základe nového aktu BR OSN vláda SR osobitným uznesením.

V prípade neexistencie mandátu OSN a v prípade, že sa niektoré členské štáty OSN rozhodnú vynútiť plnenie rezolúcií BR OSN silou, SR je pripravená vyslať svoje jednotky na ochranu pred ZHN, avšak vyslaní príslušníci ozbrojených síl SR by pracovali len v rámci úloh zameraných na záchranné a humanitárne práce v prípade použitia alebo odôvodneného podozrenia z použitia ZHN proti civilnému obyvateľstvu alebo koalíčným jednotkám, alebo v rámci úloh zameraných na likvidáciu následkov katastrof.

Cieľom Slovenskej republiky ako účastníka prípadného vojenského zásahu, ktorý nie je nevyhnutný a závisí od postoja Iraku k rešpektovaniu rezolúcií Bezpečnostnej rady OSN, je dosiahnutie odzbrojenia Iraku v zmysle rezolúcií Bezpečnostnej rady OSN a tým aj obnovenie stability v regióne a posilnenie demokracie v Iraku, ktorého vláda nebude hrozbou pre región ani pre vlastné obyvateľstvo.

Z hľadiska vstupu SR do NATO vláda SR v Programovom vyhlásení deklarovala pripravenosť plne prevziať svoju zodpovednosť a záväzky, ktoré pre náš štát vyplývajú z členstva v NATO. V rámci prístupových rozhovorov sa SR zaviazala k zjednoteniu síl a prostriedkov SR ku kolektívnej obrane Aliancie a k obrane a ochrane mieru a bezpečnosti a k ochrane hodnôt a princípov, ktoré stelesňuje aj NATO a Washingtonská zmluva.

Ašpirantské krajiny NATO dňa 21. novembra 2002 vyhlásili, že podporujú cieľ medzinárodného spoločenstva plne odzbrojiť Irak v súlade s rezolúciou BR OSN č. 1441. V prípade nedodržania podmienok tejto rezolúcie deklarovali pripravenosť prispieť do medzinárodnej koalície na presadenie jej ustanovení a odzbrojenia Iraku. Toto vyhlásenie nadväzuje na vyhlásenie hláv štátov a vlád členských štátov NATO z 21. novembra 2002, kde členské krajiny NATO s poľutovaním konštatovali, že Irak plne neplní svoje záväzky, ktoré boli na neho uvalené ako nevyhnutný krok na obnovenie medzinárodného mieru a bezpečnosti a pripomenuli, že BR OSN sa vo svojej rezolúcii rozhodla dať Iraku poslednú možnosť na splnenie záväzkov odzbrojenia v zmysle relevantných rezolúcií BR OSN. Členské štáty NATO zároveň deklarovali jednotnosť v ich záväzku podniknúť efektívne kroky na pomoc a podporu úsilia OSN na zaistenie úplného, okamžitého, bezpodmienečného a neohraničeného splnenia podmienok rezolúcie BR OSN č. 1441 zo strany Iraku.

Aj keď prípadná vojenská operácia v Iraku nie je plánovaná ani riadená NATO, nemožno vylúčiť, že počas zásahu Irak nenapadne niektorý z členských štátov NATO (najbližšie je Turecko). Takáto situácia by viedla k aktivácii čl. 5 Washingtonskej zmluvy, podľa ktorého je útok proti jednému z členov považovaný za útok proti všetkým. V takomto prípade sa od Slovenskej republiky ako od aspirantskej krajiny NATO, ktorá získala pozvanie za člena NATO na pražskom summite očakáva, že podľa svojich možností prispeje k obrane územia jedného z členov NATO.

Slovenská republika bola už v polovici novembra 2002 oslovená predstaviteľmi USA o zváženie novej pomoci v prípade nevyhnutnosti vojenského zásahu v Iraku. Dňa 26. januára 2003 veľvyslanec USA na Slovensku R. Weiser odovzdal oficiálnu žiadosť adresovanú MZV SR (v prílohe), v ktorej USA požiadali vládu Slovenskej republiky o zváženie účasti pri príprave mnohonárodnej koalície. Konkrétne USA požiadali Slovenskú republiku:

- o povolenie preletov pre americké a koaličné lietadlá, prístup k slovenským zariadeniam, ako aj o povolenie pristátia v prípade núdze,
- o vyslanie kapacít ozbrojených síl na ochranu pred jadrovými, biologickými a chemickými prostriedkami.

Slovenská republika už v minulosti preukázala, že je pripravená i vojenskými prostriedkami podporiť mierové úsilie medzinárodného spoločenstva v zmenenej bezpečnostnej situácii vzniknutej po 11. septembri 2001. V septembri 2002 vyslala ženijnú jednotku ozbrojených síl SR v počte 40 vojakov do Operácie Trvalá sloboda v Afganistane. Ozbrojené sily teda už majú skúsenosti s pôsobením v operácii pod vedením koaličných síl a ich pôsobenie je vysoko hodnotené vojenskými i politickými predstaviteľmi krajín prispievajúcich do mnohonárodných koaličných síl.

Slovenská republika sa zároveň aktívne podieľala aj na činnosti misie UNMOVIC od jej vytvorenia. Slovenskí experti sa zúčastňovali školiacich kurzov a aktívne sa pripravovali na inšpekčnú činnosť. V súčasnosti sa prostredníctvom slovenských inšpektorov v UNMOVIC Slovenská republika podieľa na monitorovaní a verifikácii plnenia rezolúcií Irackou republikou.

2. Vojensko-politické súvislosti návrhu

Vychádzajúc zo súčasných možností ozbrojených síl SR požiadavke USA zodpovedá vyslanie jednotky radiačnej, chemickej a biologickej ochrany (RCHBO) v počte do 75 príslušníkov ozbrojených síl SR. Takáto jednotka je schopná vykonávať radiačný a chemický prieskum priestorov, komunikácii a objektov, bezkontaktnú detekciu bojových toxických látok, dekontamináciu bojovej techniky, hygienickú očistu osôb a extrakciu zranených (nepohyblivých) osôb z kontaminovaného priestoru. Jednotka nie je schopná plniť úlohy samostatne, ale iba v zostave bojových jednotiek. Jednotka dosiahne operačnú pohotovosť k 1. aprílu 2003.

V nadväznosti na ponuku českej strany jednotka RCHBO ozbrojených síl SR bude pôsobiť spoločne s jednotkou RCHBO Armády ČR v rámci Veliteľstva spoločných síl na odstraňovanie následkov použitia ZHN (CJTF-CM) v Camp Doha v Kuvajte. V rámci veliteľstva CJTF-CM pôsobia protichemické jednotky ozbrojených síl USA, SRN, Kuvajtu a Českej republiky, ktorých úlohou je pôsobiť ako záchranné jednotky pri použití zbraní hromadného ničenia. Camp Doha je dislokovaný približne 30 km severne od Kuwait City a pôsobí v ňom približne 5 000 osôb.

Bezpečnostná situácia v priestore je mierne nestabilná. Hoci do konca roka 2002 bola situácia pokojná, po prvých útokoch ozbrojených síl USA na Irackú republiku sa zdvihla vlna antiamerikanizmu. Bolo zaznamenaných niekoľko útokov na vojenské a civilné zariadenia a osoby.

Jednotka RCHBO ozbrojených síl SR by dopĺňala počty kontingentu Armády ČR príslušníkmi ozbrojených síl SR, čím by výraznou mierou prispela k zachovaniu schopností CJTF – CM. Spoločným cieľom je vytvoriť kompaktnú a bojaschopnú jednotku k nasadeniu v prípadnej operácii v záujmovom priestore.

Hlavnými úlohami jednotky RCHBO ozbrojených síl SR počas nasadenia by bol zásah v priestore:

- zámerného použitia chemických, biologických, jadrových a rádiologických zbraní či prostriedkov,
- vzniku neúmyselného incidentu spojeného s uvedenými zbraňami a prostriedkami,
- úniku rádioaktívnych, toxických alebo biologických látok pri cielenej deštrukcii výrobných kapacít a skladov zbraní hromadného ničenia,
- vzniku havárií priemyselných či iných objektov spojených s únikom rádioaktívnych, toxických alebo biologických látok,
- použítí konvenčnej munície o veľkej explozívnej mohutnosti.

Cieľom zásahu jednotky RCHBO ozbrojených síl SR v uvedených prípadoch je na základe uskutočneného prieskumu vyhodnotiť rozsah a následky vzniknuté v oblasti, uskutočniť záchranu ľudských životov a odstrániť z časového hľadiska najnaliehavejšie dôsledky vzniknutej udalosti. Ďalej je cieľom napomôcť vláde štátu, na území ktorého došlo k danej udalosti, pri odstraňovaní dlhodobějších následkov vzniknutej udalosti a uskutočniť opatrenia na zníženie jej následkov.

Jednotka RCHBO ozbrojených síl SR bude pôsobiť pod operačným velením Veliteľstva Stred ozbrojených síl USA (USCENTCOM). Vzhľadom na potrebu zabezpečenia komunikácie a koordinácie aktivít jednotky RCHBO ozbrojených síl SR s velením, budú jej súčasťou i dvaja styční dôstojníci ozbrojených síl SR, ktorí budú pôsobiť na USCENTCOM v Tampe (Florida, USA) a v Camp Doha (Kuvajt).

Spoločné nasadenie českej a slovenskej jednotky prispeje k zníženiu nákladov na technické vybavenie a vedie k ďalšiemu prehĺbeniu vojenskej spolupráce medzi Slovenskou a Českou republikou.

Vzhľadom na to, že jednotka RCHBO ozbrojených síl SR bude pôsobiť v rámci kontingentu Armády ČR, bude logistická podpora riešená čatou logistickej podpory a národného podporného prvku českého kontingentu. V rámci tejto podpory bude česká strana zabezpečovať zásobovanie jednotky pohonnými látkami a strelivom, proviantným zabezpečením jednotky, služby pre zabezpečenie činnosti jednotky, spojenie, lekársku starostlivosť, ubytovanie príslušníkov jednotky a údržbu, opravu a náhradné diely pre výzbroj, techniku a materiál používaný oboma stranami.

V súvislosti s vytvorením spoločnej česko-slovenskej jednotky bol vypracovaný návrh „Dohody medzi Ministerstvom obrany SR a Ministerstvom obrany ČR o vytvorení a pôsobení spoločnej česko-slovenskej jednotky radiačnej, chemickej a biologickej ochrany v zahraničí“, ktorá vymedzí právny rámec vzájomnej spolupráce. Tiež bude vypracovaná Technická dohoda a Smernice pre spoločnú činnosť, ktoré budú upravovať technické, materiálne a finančné aspekty spoločného pôsobenia.

Vzhľadom na to, že jednotka RCHBO ozbrojených síl SR bude pôsobiť spoločne s českým kontingentom, je nevyhnutné definovať podmienky jej pôsobenia v súlade s podmienkami pôsobenia českého kontingentu. Z tohto dôvodu je uznesenie Národnej rady SR analogické s uznesením Parlamentu ČR zo 17. januára 2003, ktorým schválila pôsobenie českého kontingentu RCHBO.

Z toho istého dôvodu priestor možného pôsobenia jednotky RCHBO ozbrojených síl SR vyplýva z priestoru pôsobenia českého kontingentu RCHBO, ktorý zahŕňa operačnú pôsobnosť USCENTCOM.

Operačná pôsobnosť USCENTCOM zahŕňa nasledovné krajiny: Kazachstan, Uzbekistan, Kirgizstan, Turkmenistan, Tadžikistan, Afganistan, Irán, Pakistan, Irak, Kuvajt, Bahrajn, Spojené Arabské Emiráty, Katar, Jordánsko, Saudská Arábia, Omán, Egypt, Jemen, Sudán, Eritrea, Etiópia, Džibuti, Somálsko, Keňa, Seychely a krajiny s nimi susediace.

Pôsobenie jednotky RCHBO ozbrojených síl SR v rámci spoločných akcií týkajúcich sa Irackej republiky v trvaní osem mesiacov predstavuje vynaloženie finančných nákladov v celkovej výške **192 825 000 Sk**, ktoré budú hrazené z rozpočtovej kapitoly Ministerstva obrany Slovenskej republiky.

Finančné náklady podľa jednotlivých položiek:

- nákup materiálu	23 300 000 Sk
- obstaranie kontajnerov	27 000 000 Sk
- opravy a revízie techniky	31 900 000 Sk
- pobyt, pôsobenie	110 625 000 Sk

V uvedených nákladoch nie sú zahrnuté náklady na prepravu techniky a personálu do priestoru pôsobenia vo výške 137 600 000 Sk, ktorú poskytne USA.

Záver

Z právneho hľadiska sa pri vyslaní jednotky radiačnej, chemickej a biologickej ochrany ozbrojených síl SR v rámci spoločných akcií medzinárodnej koalície týkajúcich sa Irackej republiky jedná o vyslanie ozbrojených síl Slovenskej republiky mimo územia Slovenskej republiky. Podľa článku 86 písm. k) Ústavy Slovenskej republiky, do pôsobnosti Národnej rady Slovenskej republiky patrí vysloviť súhlas na vyslanie ozbrojených síl mimo územia Slovenskej republiky, ak nejde o prípad uvedený v článku 119 písm. p).

Slovenská republika deklaruje aktívny prístup k riešeniu medzinárodných konfliktov a chce sa spolu s medzinárodným spoločenstvom podieľať na procese obnovovania stability, bezpečnosti a dodržiavania základných ľudských práv vo svete. Vzhľadom na to, že ozbrojené sily Slovenskej republiky sú schopné poskytnúť jednotku, ktorá môže mať v prípadnom ozbrojenom konflikte značný vplyv na zníženie materiálnych škôd a strát na životoch, navrhujeme Národnej rade Slovenskej republiky vysloviť súhlas s predkladaným návrhom.